

ŽIVOT V TOPOLNÉ

cena 5 Kč

Obecní zpravodaj

Číslo 1

Ročník XVII.

Ples ZŠ Topolná

Obecní ples
pro Vás připravila
Společenská komise OÚ

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
i když rtuť teploměru tomu dnes ráno nenapovídala, při pohledu z okna je jasné, že jaro klepe na dveře. V zimních měsících proběhly v Topolné už tradiční akce - košť gulášů, novoroční setkání na návsi, tříkrálová sbírka, plesy a „nejsvětější“ fašank. Chtěl bych moc poděkovat organizátorům. Je určitě třeba ocenit jejich ochotu udělat něco pro to, aby se topoláci mezi sebou setkávali a bavili. Všem, kdo otevřeli svá srdce a přispěli při tříkrálové sbírce na dobročinné účely, také patří náš dík. Co mě také těší, je docela slušné zastoupení masek ve fašankovém průvodu.

Co nás těší už méně je to, co se nám po obci objeví s tajícím sněhem. Exkrementy našich čtyřnohých přátel - nevábny to pohled. Protože pejsci si to po sobě uklidit nedokáží, chtěl bych k tomu vyzvat jejich pány. Dalším problémem se poslední dobou znovu stávají volně pobíhající

psi. Když se proti malému dítěti vyřítí statný pitbul bez náhubku, je to jako z hororu - a nemusí to skončit zrovna dobře. Obec sice schválila už v roce 2003 obecně závaznou vyhlášku, pomocí které se snaží s tímto nešvarem bojovat. Ale pokud si hrozící nebezpečí neuvědomují a nepřipouštějí majitelé psů, můžeme takových vyhlášek vydat kolik chceme.

A co nás v jarních měsících čeká v obci? Na březnovém zasedání zastupitelstva byla schválena společnost BM-Baumas, spol. s r.o., jako zhotovitel projektové dokumentace na rekonstrukci Staré školy. Na internetových stránkách a rovněž na obecních vývěškách máte k dispozici studii,

kteřá byla zpracována již dříve. Do 10. dubna 2015 mají všichni občané možnost se k této studii vyjádřit, případně uplatnit svoje připomínky. Cenné poznatky k situaci v budově jsme obdrželi např. od Františka Samsounka, kterému za to tímto děkuji. Určité podněty jsem obdržel i od členů stavební komise. Před samotným zahájením prací na projektové dokumentaci si chceme ještě sednout s představiteli jednotlivých spolků a s případnými nájemci, abychom si ujednotili navrhovaná řešení. Dále bychom rádi vybrali firmu, která nám zrekonstruuje dosluhující kotelnu základní školy a hlavně pak zhotovitele díla, na jehož realizaci čeká řada našich spoluobčanů - vybudování inženýrských sítí a komunikace v ulici Nad školou.

Závěrem přeji Vám všem příjemnou jarní pohodu a šťastné a požehnané Velikonoce.

*Ladislav Botek
starosta obce*

USNESENÍ 01/2015

ze zasedání Zastupitelstva obce Topolná, konaného dne 19. 3. 2015

A. Zastupitelstvo obce schvaluje:

- složení návrhové komise, zapisovatele a ověřovatele zápisu
- zařazení nových bodů 8.6 - Veřejnoprávní smlouva - vzor, 9.4 - Dodatek č. 2 ke smlouvě se ZK - zajištění dopravní obslužnosti a 12. 6. - Příprava projektové dokumentace na šatny TJ - informace
- Rozpočtové opatření č. 1 dle přílohy
- Rozpočtové opatření č. 2 dle přílohy
- převod částky 77 658,24 Kč do rezervního fondu Základní školy a převod částky Kč 45 369,52 Kč do rezervního fondu Mateřské školy
- převod částky 241 971,00 Kč do fondu oprav ČOV
- dotace spolkům dle přílohy
- vzor veřejnoprávní smlouvy dle přílohy
- Smlouvu o dílo se společností BM - BAUMAS, spol. s r. o. - PD Staré školy ve výši Kč 120 758,00 včetně DPH
- Smlouva se společností JAST ZLÍN vpo, s.r.o. - dveře na ZŠ ve výši Kč 240 664,80 včetně DPH

- Dodatek č. 2 ke smlouvě se ZK – zajištění dopravní obslužnosti ve výši Kč 162 200,00
- prodej ideální 1/2 pozemku zapsaného na LV č. 1941 v k. ú. Topolná pod parc. č. 1031/231 o výměře 42 m² za cenu Kč 20,00 / m²; ideální 1/2 pozemku zapsaného na LV č. 1940 v k. ú. Topolná pod parc. č. 1031/232 o výměře 14 m² za cenu Kč 20,00 / m² a ideální 1/2 pozemku zapsaného na LV č. 1279 v k. ú. Topolná pod parc. č. 1031/252 o výměře 192m² za cenu Kč 20,00 / m²
- Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace s Farností Bílovice – restaurování bočního oltáře – na Kč 20 000,00

B. Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- zprávu o činnosti RO
- zprávu kontrolního výboru
- zprávu finančního výboru za rok 2014 a zprávu Společenské komise za rok 2014
- Smlouvu o dílo č. 01/2015 se společností SV – Stav, s.r.o. – výměna oken na objektu pošty ve výši Kč 127 771,29 včetně s DPH

Tříkrálová sbírka 2015

Letos již po patnácté proběhla v naší obci Tříkrálová sbírka Charity ČR v podobě obnovené tradice tříkrálového koledování. Za 15 let konání sbírky vyrostla v Topolné nová generace koledníků, mnozí nevynechali ani jeden rok. Postupně z malých zpěváků dospívají zkušení vedoucí skupinek.

V sobotu ráno 3. ledna se ve společenské místnosti přístavby topolského kostela scházeli koledníci, aby se ustrojili do královských oděvů známých mudrců Kašpara, Melichara a Baltazara. V 9 hodin bylo všech osm skupinek připraveno vyjít na obchůzku vesnice se zapečetěnými pokladničkami. Nejdřív se společně zastavili před oltářem v kostele. Zde koledníky oslovil pan kaplan Artur Kozík. V promluvě důrazně připomněl základní myšlenky dobročinné akce, především šíření poselství pokoje, který děti přinášejí svým zpěvem

do vašich příbytků, a dobrý pocit z toho, že můžeme pomoci darem těm, kteří to opravdu potřebují. S požehnáním na cestu se jednotlivé skupinky rozešly po vesnici, aby svou návštěvu s přáním pokoje, štěstí a zdraví pro celý rok zapsaly křídou na rám vstupních dveří. Písmena K+M+B připomínají nejen jména králů od Východu, ale znamenají latinsky Kyrios mansionem be-

nedicet (Kristus ať žehná tomuto příbytku). Většinou byli „tři králové“ očekávání a vítání, nestalo se, že by byli odmítnuti. Kolem poledne se postupně koledníci vraceli s naplněnými pokladničkami.

Letošní výnos sbírky v částce 44 016 korun svědčí o Vaší štedrosti, za což Vám patří upřímné poděkování.

M. L.

Pozvánka k soutěži Vesnice roku

Každoročně vyhlašuje tuto soutěž Svaz měst a obcí spolu s dalšími podporovateli. Naše obec se již třikrát zapojila. Poprvé, v roce 2009, jsme byli celkem úspěšní a obec obdržela Diplom za udržování lidových tradic spolu s dotací 20 tis Kč. V dalších kolech soutěže už jsme nebodovali, ale o tom soutěž není. Cílem je zviditelnit obec, ukázat jak tu žijeme, čím se bavíme, co jsme dokázali....

Myslím, že se máme čím pochlubit co se týká investičních akcí (nová náves, park kolem DPS, dětská hřiště, vysázená topolová alej, vyměněná okna ZŠ, spojovací krček MŠ,..., v neposlední řadě krásná Topolská hospoda – i když to není obecní akce). O společenském životě v obci není třeba pochybovat. Ke čtrnácti činným spolkům či kapelám přibyli v loňském ještě rybáři, kteří se mimo jiné plně věnují svému přesedvzetí uvést okolí šterkoviště do vzhledného stavu.

Na základě výše zmíněného se vedení obce rozhodlo přihlásit Topolnou do letošního ročníku

soutěže Vesnice roku 2015. Co to znamená pro vás, obyvatele naší obce? Prosíme vás, abyste s tímto záměrem počítali při zušlechťování okolí svých domů. Mohly by třeba zmizet hromádky cihel, šterků apod, které na vašich pozemcích zarůstají travou a pomalu už stejně nejsou k použití. Popřípadě, budete-li mít sami nápad co by bylo dobré udělat, uvítáme ho. Každá maličkost má svou cenu. Ve finále přijede do obce hodnotící komise soutěže (květen - červen) a naším úkolem je ve dvou hodinách prezentovat obec. Byli bychom rádi, kdyby se vás vlastní prezentace zúčastnilo co nejvíc - od dětí až po seniory.

O termínech i průběhu prezentace budete včas informováni. S vedoucími spolků budeme akci připravovat společně, můžete se tedy se svými náměty obracet i na ně. Doufám, že jsme vás tímto záměrem nevydělali, ale spíš naladili na společnou notu ukázat jak se žije v Topolné.

Na spolupráci se těší Hana Marášková

VESNICE ROKU
V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Zlínský kraj

Svaz měst a obcí
ČESKÉ REPUBLIKY

PROJEKT LEGIE 100 - začátek roku 1915

Rok 1915 - 1. světová válka, aneb Velká válka, jak se tehdy říkalo a psalo pokračuje svým druhým rokem. Nikdo ještě netuší, že bude trvat více než čtyři léta, až do podzimu 1918. Sny o jejím rychlém ukončení během pár týdnů či měsíců jsou již nenávratně pryč. Tuto složitou situaci si patrně uvědomilo v té době i vrchní velení armády a aby morálka vojáků neklesla pod určitou mez, snažili se ji pozvednout různými medailemi a vyznamenáním.

Odznak za vánoce 1914 strávené v poli

Atmosféra Velké války v roce 1914 zachycená na jedné z dobových pohlednic, kterou domů zasílali vojáci. Obrázek je doslova symbolem doby. Válka rozdělila nejen národy, ale především obyčejné rodiny.

Materiální a lidské ztráty začínají narůstat. Z bojiště domů přicházejí poštovní lístky se zprávou jak se příslušníku rodiny na vojně vede, ale i oznámení, že „ten a onen voják - „ka-

marád“ **padl za císaře a vlast.** Častější jsou zprávy o raněných a zajatých, nezvěstných.

Z vytesaných jmen na Pomníku padlým u kostela je zřejmé, že **během roku 1915 padlo 9 topolských občanů.** (Osobní údaje osob budou uvedeny v dalších číslech obecního zpravodaje). Kolik však bylo raněných topolských občanů, není zatím nikde samostatně uvedeno, a proto nezbyvá než pátrat dál.

Na zadní stranu napsal Alois Šumíček své sestře Barboře - provd. Sukupové na Komárov, následující řádky....

Milá sestřičko. Přijmi ode mě tento lístek, který Ti z lásky posílám a na Tebe stále vzpomínám. Posílám Ti moji podobenku, jestli mě poznáš, to nevím. Tak vypadají ti Sapéři. Tys je myslím ani ještě neviděla, tak jak já jsem o tom ani neslyšel, neboť od nás není ani jeden u sapérů. Lístek jsem od tebe obdržel, který mě velice potěšil. Je mě tu dosti dobře. Jenom, že tu máme moc práce a ktomu nás ještě očkujů, že nemohu ani ruků hýbat a dělat mosím. To nás očkujů každý týdeň. Kamaráda tu nemám, tak je mě tu

smutno, všechno je cizí. S Bohem, vzpomínej na mě a piš brzy, jak se ti to líbí.

Takových a podobných lísků přicházelo v té době dost. Také domácí podávali zprávy svému synovi nebo otci na vojnu, co se v rodině – dědině událo atd. Horší ale bylo, když přišlo z bojiště strohé sdělení jako třeba toto:

„Dělostřelec Augustin Čechmánek, divizní muniční oddíl č.4, 2. kolona, Topolná,* 1892, zemřel 9. února 1915 zánětem plic v pevnostní nemocnici č. 2 v Krakově, pohřben tamtéž“.

Narodil se 1. 5. 1892 v Topolné čp. 144 manželům Františku a Josefě Čechmánkovým.

Později rodina žila v domě č. 189 (u Staré školy), který byl v sedmdesátých letech zbourán.

Na západní frontě se počáteční rychlá, útočná válka mění v opotřebovací, poziciční válku, v níž rozhodující roli hraje kvalita opevnění a zákopů, kde se ve sněhu a blátě schovávají statisíce vojáků obou stran konfliktu. Poprvé byl Němci nasazen bojový nervový plyn.

Na východní frontě se Rusové po výprasku u Tannenbergu a Mazurských jezer ještě během vánoc 1914 pokusili lokálními protiútoky vylepšit svou pozici. Právě v takové púťce u obce Debno byl zajat

22. 11. 1914 **Rozsypálek Jan z č. 139**, který se později přihlásil do čs. legií.

Pro Německo, hlavního „tahouna“ Velké války z ústředních mocností, se východní fronta měla stát hlavním válčištěm, kde chtělo dosáhnout rozhodujícího vítězství a po jeho dosažení vrhnout všechny své síly na západ.

To však byl teprve začátek plánovaného jarního střetnutí zneprátelených stran v r. 1915. Také tady vznikaly stovky kilometrů zákopů od Baltu až po Rumunsko. Obě strany si slibovaly po jejich prolomení řádnou porážku protivníka.

Tři hlavní válčiště v Evropě (1 západní, 2 jižní, 3 východní)

KARPATY – odpočinek při pochodu na pozice

Potom následující zimní měsíce se nesly ve znamení urputných ruských útoků, kterými chtěli napravit své postavení a znovu ohrožit území Slezska. Celé týdny od led-

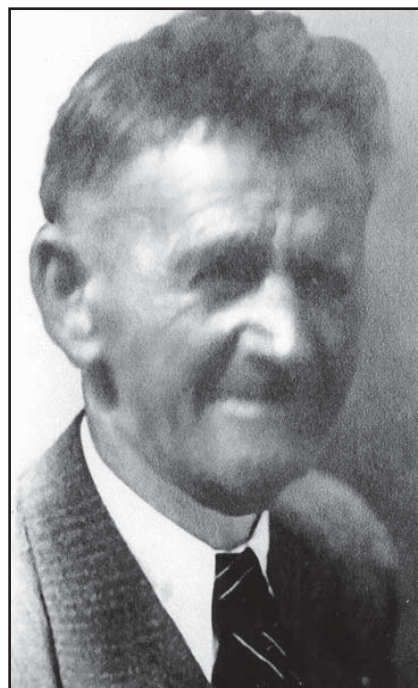
na do dubna se pokoušeli Rusové probít si cestu přes Karpaty o něž se opřela rakouská obrana. Bylo to za cenu obrovských ztrát. Carské armádě se také nedařilo, jak si přáli. Podařilo se ovládnout jenom nepříliš rozsáhlá území, maximálně do hloubky 50 km. V té době Rakušané s vypětím všech sil odraželi ruské útoky, ale i ruští vojáci byli vyčerpaní. Tyto boje ztěžovala krutá zima, která omezila bojové akce na obou stranách. Celkové ztráty při zimních bojových akcích v Karpatech činily téměř 700 000 mrtvých a zraněných.

V hornatém terénu za sněhových vánic byly průsmyky poseté mrtvolami, které bylo nutno pohřbít, aby se na jaře nerozšířila epidemie.

Velká tíha obranného boje rakouské armády v karpatských průsmycích částečně padla také na kroměřížský domobranecký a zeměbranecký pěší pluk č. 25, a na 3. pěší pluk. Tyto formace byly většinou doplňovány muži ze Slováků a tudíž i z Topolné.

Při těchto zimních bojích byl v roce 1915 zajat **Chaloupka František z č. 171, Řezníček Jakub čp. 12, Lapčík Jan čp. 26, Hrdina Antonín čp. 141, Knap Jan čp. 162 a další**. Tito později vstoupili do čs. legií.

*Lapčík Jan
Knap Jan*

Vojákům se také nevyhýbalo zranění a nemoce. Že jich bylo

hodně nám dosvědčují Seznamy ztrát vydané v té době vídeňským Ministerstvem války.

V těchto seznamech, jsou součty padlých, zemřelých, nemocných, raněných a zajatých vojáků. Mezi mnohými nalezneme i jména topolských občanů.

Např. ranění: Horák Fr. * 1893, Lapčík Rudolf * 1877, Chaloupka Fr. * 1890, Gajdošík Josef * 1886, Knot Fr. * 1886, Samsounek Josef * 1889, kterého jsme potkávali na ulici (amputace ruky) ještě do r. 1974, kdy zemřel.

Ranění byli ošetřováni jednak v ošetrovnách (lazarety) v zázemí za frontou, ale i také na nepřátelské straně v nemocnicích, kde měl přístup Červený kříž. Ten si

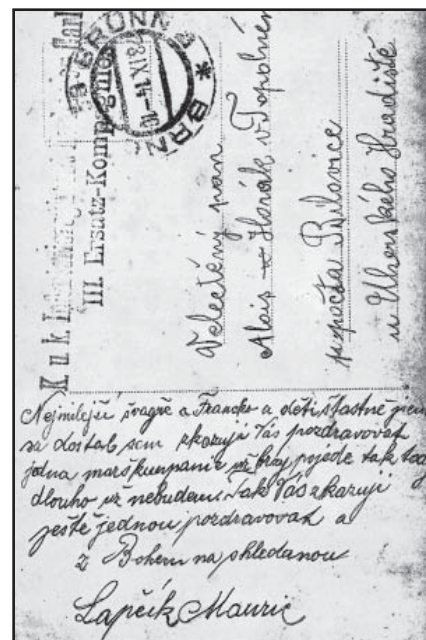
vedl evidenci, i když chyby v seznamech se nevyklučovaly. A potom si navzájem tato organizace u znepřátelených stran seznamy raněných a zajatých vyměňovala a tak spolupracovala.

Samozřejmě v abecedních seznamech jsou uvedeni i občané okolních obcí, tehdejšího hradištského a brodského okresu včetně těch nejmenších osad jako jsou Komárov, Kelníky, Svárov, Zlámanec a dokonce Maršov.

Mezi ztráty se počítali i vojáci v zajetí. I toto evidoval Červený kříž. Je s podivem, že většina zajatých do legií nevstoupila. Ale pro složitost jejich osudů, podmínek v zajetí a velikost ruského území je nám toto zahaleno určitým tajemstvím. A nebo měli své důvody?!

Zpočátku války byli zajati: Gajdošík Aug. * 1878, Chytil Boh. * 1886, Hoferek Jan * 1888, Lapčík Josef * 1886, Janoš Fr. * 1888, Fusek Fr. * 1892, Foltýn Ferd. * 1883. Tito se do legií nepřihlásili.

Poděkování: Redakce zpravodaje děkuje tímto p. Anně Foltýnové (čp. 28) za identifikaci "mládíka v kroji". Je to Ferdinand Horák, nar. 23. 9. 1881 (foto zveřejněno v minulém vydání).

Pohlednice z vojny od Mořice Lapčíka (zleva)

Vzpomínka

Vzpomínku chceme věnovat k 100. výročí našeho otce, učitele, pana Ludvíka Škárý z Topolné.

Narodil se 18.1.1915 v Topolné manželům Janovi a Františce Škárovým, jako osmé dítě z devíti sourozenců. Po povinné školní docházce odešel studovat na učitelský Ústav v Opavě. Po studiích působil na několika školách v okolí bydliště (Salaš, Veselí nad Moravou, Bílovice) a opět se vrátil do rodné Topolné. Od roku 1949 jako ředitel školy. Po nuceném odchodu se na pozici ředitele školy vrátil v roce 1967. Zde zůstal až do svého důchodového věku, do roku 1975.

V téže roce byl vyznamenán v pražském Karolínu titulem „Vzorný učitel“.

Za okupace byl zatčen na 18 měsíců za účast v odboji Obrany národa, vězněn byl spolu s panem učitelem

Hyánkem v polském městě Wrocław.

Pracoval v orgánech místní samosprávy a ve Svazu protifašistických bojovníků.

V roce 1946 se oženil a s manželkou Marií vychoval 4 děti.

Ve výchově byl přísný, důsledný a spravedlivý. Nesnášel lež, neposlušnost a lajdáctví. Byl tolerantní, trpělivý, kamarádský a veselý. Vedl nás k pořádku, pravdomluvnosti a práci. Ceníme si na něm toho, že i když byl učitel, pokračoval tehdy již na malém hospodářství a my jako děti jsme pomáhaly ve všech pracích. Tak nás vedl k práci, která patřila k životu na dědině. I když jsme nadávali a eptali, s odstupem času za to děkujeme.

Hodně jeho bývalých žáků se během jeho pracovního života nebo v důchodu vracelo za ním pro radu nebo zopakování dříve nabytých vědomostí.

Za všechno děkují a vzpomínají děti, bývalí žáci a obyvatelé Topolné.

Zemřel 10. července 1995 a je pochován na hřbitově v Bílovicích.

Vzpomíná rodina

VÝROČÍ

V letošním roce si připomeneme 70. výročí konce druhé světové války. Na frontách bojovali také rodáci z Topolné - sourozenci František, Zdenka a Jiřina Malinovi. Ráda bych připomněla jejich příběh.

V roce 1925 se ve Stalingradské oblasti, městečko Frolovo, zakládala Slovácká komuna. Toto družstvo mělo pomoci zlepšit hospodářství mladého sovětského státu. Mezi téměř 500 členy byla i rodina Hedviky a Aloise Malinových z Topolné. Odešli se třemi dětmi František (1920- 1968), Zdenka (1921- 1986), Jiřina (1923- 1972). Hedvika onemocněla a s dětmi

se vrátila do Topolné. Ve svých 36 letech zemřela na tuberkulózu. Alois Malina přijel pro děti a odvezl je zpět do SSSR. Všichni byli nadaní a tak studovali. František pedagogickou školu, Zdenka se stala lékárenskou laborantkou a Jiřina studovala chemickou průmyslovku.

Po přepadení Sovětského svazu Hitlerem se všichni sourozenci zapojili do protifašistického odboje. František vstoupil v Buzuluk do armády L Svobody, zúčastnil se všech vojenských operací, s armádou přišel až na naše území. V bojích byl dvakrát zraněn.

Zdenka bojovala v partyzán-

ském oddílu Fakel (pochodeň) a jako parašutistka byla vysazena do bojů na Slovensku u Humenného a podruhé v Čechách, kde se zúčastnila bojů u Dobříše.

Jiřina bojovala jako radistka v Rudé armádě. Na podzim r 1941 odeslali celý její ročník z chemické průmyslovky na Kavkaz k vojenskému výcviku. Jako radistka se zúčastnila bojů o Stalingrad, největší tankové bitvy u Kurska a došla s Rudou armádou přes celé Polsko až na hranice Německa.

Díky Františkovi se celá rodina sešla po válce v Praze.

J. Ondrová

Odešel fotbalista - František Váňa

Vážený sportovní přítel. V měsíci lednu 2015 jsme se rozloučili s našim bývalým spoluhráčem panem

Františkem Váňou, který náhle zemřel ve věku 65 let.

Poslední poctu jsme mu vzdali při zádušní mši svaté v jeho rodišti, obci Slopné na luhačovicku. Zcela zaplněný kostel sv. Rocha svědčil o tom, že ho místní lidé dobře znali a měli ho rádi. Od nás z Topolné jsme přijeli třemi osobními auty.

Do naší obce se přizemil na podzim r. 1970 po ukončení zákl. vojenské služby k Ptáčkům u hřiště, č.p. 322 a odstě-

hoval se v květnu 1975 do Zlína. V Topolné se manželům Marii a Františku Váňovým narodil syn a později k němu přibyli ještě dva bratři.

Františkovo působení v našem fotbalovém mužstvu bylo - celkově sečteno krátké, ale o to plodné a významné. Do topolské jedenáctky se zařadil na jaře roku 1971 a na hřišti dal hned o sobě vědět. Pravidelně obsazoval post levé spojky a někdy i levého obránce, když bylo potřeba zaskočit. Pro svou spolehlivost a dobré výkony se stal pilířem mužstva, které v té době mířilo stále výš. Pomáhal nám při postupu do okresního přeboru a potom do 1.B. třídy, což se událo na jaře 1974.

Při těchto slibných výkonech v krajské soutěži však změnil bydliště, ale i potom jsme se doslechli, že fotbalu nenechal a kariéru zakončil v Příluku.

Byl klidným, bezkonfliktním člověkem, kteréžto povahové rysy později uplatnil v zaměstnání - v tehdejší Svitě Gottwaldov na pozici vedoucího pracovníka.

Při hodnocení jeho fotbalového stylu nelze zapomenout na jeho hlavičkové souboje, které většinou vyhrával a jím kopané trestné kopy, se kterými si nevědělo rady mnoho brankářů. Frantovi když to „sedlo“, míč nabral takovou zvláštní rotaci, že padal do sítě jak kámen. Pro všechny kolem to byla velká radost, ale on zůstával klidný. Bral to s jemu vlastním nadhledem.

K tomu všemu je nutno dodat, že Odešel dobrý člověk, který přinesl do topolského fotbalu hodně radosti a pěkných chvil, na které se nedá zapomenout. Františku – za ty krásné chvíle na zeleném trávníku, vzpomíná a děkuje Ti, topolská sportovní veřejnost a Tvoji bývalí spoluhráči.

Za: F.J. a S.F.

Vítězná sestava okresního přeboru r 1973/1974

		Plánované akce	Pořadatel
duben	30.4.	Pálení čarodějnic	Klub rodičů
	25.4.	Otvírání cyklostezek	UH
		Jarní toulky	Topolská chasa
	30.4.	Stavění máje	ročník 1995
květen	1.5.	Turnaj talentů	TJ
	8.5.	Setkání "U kameňa"	OÚ
	15.5.	Topolská Kolečkiáda	Společenská komise
	16.5.	Výstava vín	ČZS
	30.5.	Setkání pod lipů	Včelaran
	31.5.	Pouť	
červen	5.6.	Den dětí	SDH, ZŠ
	26.6.	Táborák k uk. roku	Klub rodičů

Připomínky občanům:

- Oznamujeme občanům, že od 1.1.2015 byla upravena cena za stočné na 28,-Kč/m²
- Zveme seniory na pravidelné schůzky klubu, vždy první středu v měsíci
- Obec prodává dlažební kostky, cena 50 Kč/kolečka
- Svoz zeleného odpadu bude probíhat vždy v pondělí, poprvé 13. 4. 2015
- V kanceláři OÚ je k zakoupení kniha „Obec Topolná v novém století“

Evidence obyvatel r. 2014

K 31. 12. 2014 je přihlášeno
na trvalém pobytu 1615 obyvatel.
Průměrný věk obyvatel je 41let

Narozeno: 15 dětí

Kryštof Hrdina
Daniel Jakšík
Izabela Kaňovská
Ester Sládková
Justýna Polášková
Miroslav Šíma
Štěpánka Pavlicová
Alexander Oborný
Štěpán Foltýn
Veronika Dostálková
Natálie Kovalová
Štěpán Klimánek
Jakub Úlehla
Šárka Horáková
Štěpán Čech

Přihlášení občané: 28 obyvatel

Odhlášení občané: 17 obyvatel

Oznámení:

V neděli 3. května 2015 bude
me při mši sv. vzpomínat a modlit
se: „Za umučené a padlé občany
Topolné v obou světových válkách“.

Opustili nás

Plšek
Josef

Kromsán
František

Bartošíková
Františka

Dohnal
Milan

Vávra
František

Dohnal
Jiří

Šobáňová
Marie

Knotová
Růžena

Foltýn
Blažej

Macko
Andrej

Mikošková
Anna

Pechal
Viliam

Kašíková
Josefa

Bureš
Zdeněk

Knotová
Anna

Burešová
Emilie

Foltýn
Vojtěch

Dokoupilová
Anna

Velek
František

Knotová
Božena

Marčíková
Julie

Kaňovský
Vojtěch

Buď vůle Tvá...

Společenská kronika

v lednu:

50 let Frýdecká Milena
Hašová Alen
Krajčovičová Rudka
75 let Foltýn Alois
80 let Otáhalová Bohumila
85 let Bačuvčík Alois
Hubáčková Ludmila
92 let Marčíková Marie

v březnu.

50 let Hrdinová Jana
60 let Gajdošík Jaroslav
85 let Marčíková Marie
92 let Dohnalová Libuše
Ondrová Bohumila
93 let Rozsypálková Marie

v únoru:

50 let Gajdošíková Miloslava
Daněk Petr
Marková Dana
Huňková Šárka
60 let Pavlicová Zdeňka
Hoferková Danuše
75 let Levecová Alena
Kopečková Věra
Dvořáková Františka
85 let Hrušková Božena

Srdečně blahopřejeme

Z historie Topolné Památkový dům číslo 90

Nejen národ nebo obec má svou historii a své dějiny. Historii mají i jednotlivé domy v Topolné, jejich majitelé a obyvatelé. U některých se rodové jméno neměnilo několik století, protože pozemky a hospodářství byly nedělitelné, dědil je jeden člen rodiny, většinou nejstarší syn. U dalších se jména majitelů střídala téměř s každou generací. Důvody byly různé. Někdy se rodina přestěhovala, někdy hospodářství dědila dcera, která provdáním změnila příjmení. V sedmáctém století, kdy vesnice trpěla nájezdy kočovných kmenů, lidé utíkali do bezpečných oblastí a již se nevraceli. Hospodářství zůstávalo opuštěné a vrchnost se snažila zajistit nové hospodáře, aby jim plynuly daně. Po zrušení nevolnictví v roce 1781 bylo možno hospodářství a pozemky rozdělit a tím převést na někoho jiného.

Bezpečně můžeme majitele jednotlivých domů určit až po zavedení číslování domů v roce 1771. Do dřívějšího období je můžeme sledovat podle matrik, podle urbářů, to byly soupisy naturálních a peněžních dávek odváděných vrchnosti nebo podle lánových rejstříků, to byly soupisy půdy poddaných.

U domu číslo 90 můžeme za prvního známého majitele považovat Václava Vaculu (většinou psaný Vatzula), který je v lánovém rejstříku z roku 1671 uveden jako hospodář na půllánu. Půllán bylo hospodářství, jehož majitel hospodařil asi na 10 hektarech polí. Rod Vacu-

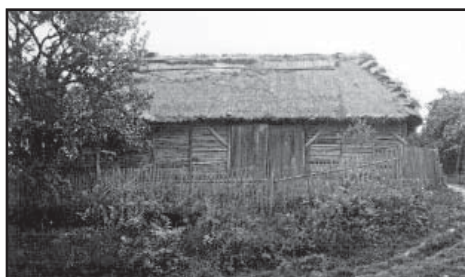
lů byl v dalších letech značně rozvětvený a tak v roce 1715 již hospodařil na třech různých půllánech a jednom čtvrtlánu. V této době měla Topolná 400 obyvatel a podle urbáře celkem 68 hospodářství. Bylo to 33 půllánů, 23 čtvrtlánů a 12 podsedků. Ještě v roce 1775 bydleli na domě 90 Jan Vacula s manželkou Barborou. V roce 1820 je uváděn jejich syn, - opět Jan Vacula s manželkou Annou, která byla z rodu Dohnalů. Kolem roku 1825 předávají hospodářství svému synovi Janovi, který ale 25.1.1832 ve věku 29 let zemřel na úpalici bez dědiců. Rod Vaculů zůstává ještě na několika domovních číslech, ale jsou to již většinou domkaři nebo podruzi. Podruzi - to byli zemědělství dělníci, kteří neměli žádného majetku. Bydleli u hospodáře za velice jednoduchý byt (jednu malou místnost) a stravu. V roce 1900 již není v Topolné žádný z rodu Vaculů.

Na domě číslo 90 potom bydlí několik nájemců. Kolem roku 1840 zřejmě kupuje dům Kašpar Lapčík. Byl to syn jednoho z největších hospodářů, kteří bydleli na domě číslo 5. V roce 1844 se oženil s Magdalenou Kozlíkovou. Rod Kozlíků byl

jedním se starých topolských rodů, který hospodařil v Topolné již kolem roku 1700. Manželství zůstalo bezdětné. Do domu se přistěhovala Barbora Kozlíková - matka Magdaleny se svými vnuky Janem a Helenou. Byly to děti Františky Kozlíkové, sestry Magdaleny. Kašpar Lapčík majitel půllánu umírá na mrtvici 13.2.1879 ve věku 55.let. Vdova Magdalena se 26.zář. 1881 provdala za vdovce Františka Hoferka.

Dům a celé hospodářství předala Magdalena svému synovci Josefu Kozlíkovi, nar. 7.3.1771. Josef se 1.3.1897 oženil s Karolinou, vdovou po Františku Hanáčkovi ze Zlámance, dcerou Filipa Hrdiny z Topolné. Měli spolu 2 dcery Marii narozenou 6.12.1897, která se provdala za Antonína Horáka a postavili si dům číslo 277 na Padělkách k Bílovicím. Rodný dům číslo 90 zdědila Anastázie, která se provdala za Tomáše Křížku z Březolup. Později se do Topolné přiženil Tomášův synovec, učitel Bohumil Křížka.

Křížkovi měli 4 syny: Karla, Josefa, Antonína a Tomáše. V roce 1945 se při osidlování pohraničí odstěhovali do Strachotice u Znojma. Dům zůstal v majetku

rodiny Křížků a byl pronajímán. Bydlela tam rodina Václava Horáka, Cyrila Turečka, Hlavačkoví, Otílie Lapčíková. V sedmdesátých letech minulého století dům koupila obec Topolná s úmyslem, aby se zachoval jako památka na bydlení rolníků v 19. století. V hospodářské části byla vybudována společenská místnost, která byla využívána při hodech

a jiných zábavách naproti v hospodě. V roce 1987 do domu přesídlil ze Včelar soubor Včelaran. Jeho členové pod dozorem památkového úřadu vybudovali přírodní amfiteátr. V roce 1900 obec prodala dům č. 90 společně s domem č. 93 Slováckému muzeu v Uherském Hradišti. Již v roce 1977 byly oba domy zapsány do seznamu památek.

Nový majitel vybudoval na základech staré dřevěné, doškem kryté stodoly novou stavbu ve tvaru stodoly, která slouží jako depozitář národopisného oddělení. Byla obnovena kovárna, původně postavená kovářem Karlem Navrátillem, který ji jako nájemník provozoval do 20. let minulého století. Do ní

bylo umístěno kovářské nářadí z původní Navrátilovy kovárny. Původní studna byla opatřena rumpálem a zastřešena. Na domě je zachované původní žudro, kterému se často v Topolné říkalo kapla. Podobnost s barokními kapličkami je jistě zřejmá. Podle kroniky bývala žudra krásně malovaná a to se již nedochovalo. Kronikář Stanislav Hrdina píše do kroniky již v roce 1926, že žudro na čísle 90 je jako jediné v obci.

Na fotografii, zhotovené profesorem Přidalem z Napajedel v roce 1936, jsou před domem manželé Křížkoví. Ze stejné doby je i fotografie původní stodoly v zahradě domu č. 90.

Augustin Knot

Jubileum

Počátkem roku 2015 - v měsíci lednu oslavila naše rodačka, paní Bohumila Otáhalová krásné životní jubileum – 80 let. Protože ji léta dobře známe jako vlídnou a usměvnou paní, trouláme si jí touto cestou (byť i trochu opožděně) popřát hodně zdraví a spokojenosti do dalších let života. K tomuto blahopřání nás vedou nejen shora uvedené skutečnosti, ale i její působení v naší dechové hudbě – Topolance, ve které působila na přelomu padesátých a šedesátých let jako první zpěvačka.

A bylo to za dost tvrdých podmínek, při absolutně nedostatečné technické vybavenosti pro zpěváky. Proto dechovka v roce 1959 zakoupila amatérsky vyrobenou aparaturu a dva mikrofony. Zvuková interpretace dechových nástrojů byla sice pořád hlavní doménou produkce, ale přesto novinka, že zpívala žena a přitom do mikrofonu, zapustila své kořeny. Od té doby si účinkování dechovky bez ženského zpěvu nedovedeme představit. Pamětníci naší dechové hudby si dobře vzpomínají na sr-

pen 1961, kdy se v Bratislavě uskutečnila veřejná televizní nahrávka v programu „Morava vám zpívá“, kde spolu s paní Bohumilou zpíval i začínající mladík Ivan Foltýn. Bylo to první televizní vystoupení Topolanky „na živo“. A protože se vydařilo, měli z toho všichni velkou radost. A tak touto akcí byla nastartována dobrá spolupráce Topolanky s čsl. rozhlasem a televizí. Tož paní Bohumilo – do dalších let všechno dobré a nej...

Vám přeje kolektiv muzikantů z Topolanky.

Topolanka - začátkem 60. let

Maškarní ples

Fašank

Topolský slivovicový košt – 3. ročník

První jarní den se v Domě u zahrádkářů uskutečnil 3. Topolský slivovicový košt. Přestože loňský rok nebyl zrovna bohatý na plody, ze kterých získáváme lahodný čirý mok, bylo k ochutnání připraveno 49 různých destilátů jak od místních pěstitelů, tak pěstitelů z Moravskoslezského kraje či Valašska. A kdo obsadil první místa v kategorii „letní a modré ovoce“? Hruškovice z roku 2013 od MUDr. Františka Mikošky (Topolná) nenašla přemožitele v kategorii „letní ovoce“, v kategorii „modré ovoce“ získal třetí místo Josef Dostálek (Včelary), druhé místo pak Jaroslav Křen (Topolná). První cena (broušená váza) poputuje do Mistřic k panu Stanislavu Kromsianovi za trnkový vzorek z roku 2011. Gratulujeme vítězům! Závěrem se sluší poděkovat všem podporovatelům za obdržené vzorky, degustační komisi za jejich výdrž a samozřejmě návštěvníkům za účast. Dodejme, že výtěžek z 3. Topolského slivovicového koštu, stejně jako v loňském roce, věnujeme na dobročinné účely (vloni byl výtěžek 2.000Kč věnován dětskému oddělení Uherskohradištské nemocnice). Takže - ceny jsou rozdány a jarní práce na polích, zahradách či vinicích před námi! Přejme si, ať nám nejen ten zahrádkářský a ovocnářský rok stojí za to!

Josef Foltýn, Roman Foltýn